

[Himmelstrup.]

graffer i den højtærede Regerings Lovforslag i Virkeligheden aabner Mulighed for en ganske ubegrænset Adgang for den kommende Seddelbank til at drive almindelige Bankforretninger — jeg tænker her paa Bestemmelserne i §§ 23 og 24. Det er Grunden til, at vi fra vor Side ogsaa har ønsket, at man skulde gøre sig Arten og saa vidt muligt Omfanget af den kommende Seddelbanks Forretninger helt klart ved at skrive det ind i § 1, hvor det efter min Mening hører hjemme, og ikke, som det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen mente, i § 15. I det Ændringsforslag, vi stillede i Fjor, har vi netop indsat et nyt Stykke i § 1 og herunder medtaget Bestemmelsen i § 8, der tilsiger Banken Eneret til at udstede Sedler, fordi vi mente, at ogsaa dette naturligt hørte hjemme i § 1 som den vigtigste af Bankens Funktioner. Vi har saa endvidere foreslaaet, at Banken skulde virke som Centralbank for Landets Privatbanker og Sparekasser. Den skulde foretage Diskontering for disse samt yde Laan efter nærmere i Reglementet angivne Regler. Vi har foreslaaet en Bestemmelse om, at Banken er berettiget til at foretage de og de Forretninger — vor Oprensning af disse er væsentlig sammenfaldende med den Oprensning, som den højtærede Minister gjorde af Bankens Forretninger i sin Forelæggelsestale. Jeg kan til Beroligelse for det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen sige, at ogsaa Spørgsmaalet om Diskontering af Veksler har vi taget med herunder, netop fordi det — deri er jeg enig med det ærede Medlem — næst efter Seddeludstedelsen er Bankens vigtigste Forretning. Derfor har vi ogsaa positivt sagt, at en af dens Forretninger skal være at foretage Udlaan i Form af Diskontering af Veksler paa Indlandet samt i Form af Udlaan, for hvilke der stilles Sikkerhed.

Jeg kan, som sagt, kun være glad ved, at den højtærede Handelsminister ogsaa udtrykte Forventningen og Ønsket om, at vi i Aar maatte naa til en Løsning af dette vigtige Spørgsmaal. Vi anser det ogsaa for at være i høj Grad ønskeligt. Men det kan jo ikke siges for ofte, kan jeg forstaa, at det er nødvendigt, at alle de Spørgsmaal, der hidtil har været os imellem, dels Spørgsmaalet om de rent saglige Enkeltheder i Lovforslaget, dels ogsaa Spørgsmaalet om Statens Ejerforhold til Landmandsbanken, tages op ved denne Lejlighed, for at vi kan komme paa det rene med og faa en endelig Klaring paa disse Ting.

Christmas Møller: Til en Diskussion kræves som bekendt to Parter, og da den højtærede Handelsminister ikke føler nogen særlig Trang til at diskutere sit Lovforslag eller de Forhold, der kan knytte sig dertil, kan der jo ikke blive megen Diskussion ud af Historien. Det kan for saa vidt ogsaa være det samme, fordi Stillingen jo er, som den højtærede Minister har sagt det, og som det vil være aabenbart for enhver, at det nu bliver omkring to store Grupper af Ændringsforslag, at Forhandlingerne i Udvalget om denne Sag maa foregaa.

Med Hensyn til, hvad der skal betales for Banken, forstod jeg, at det var den højtærede Ministers Mening at betale det samme som fastsat i den oprindelige Overenskomst, altsaa de 200 plus vel sagtens det normale Udbytte, da Loven vil blive vedtaget nær Bankens Regnskabsaars Afslutning. Herom sagde den højtærede Minister, saa vidt jeg hørte, intet direkte, men det tror jeg ikke der kan blive saa forfærdelig stor Diskussion om, og jeg tror og haaber i hvert Fald, det vil være muligt at naa til Enighed mellem Parterne.

Men jeg maa have Lov til at sige til den højtærede Minister, at jeg tror, det var særdeles forstandigt, at han ikke vilde diskutere det andet store Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Landmandsbankaktierne, dybere. Det Spørgsmaal maa vi jo ind paa igen og kan ikke behandle det paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde det. Her kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem og slet ikke enig med det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen, hvis Standpunkt jeg efter hans almindelige Synspunkter aldeles ikke forstaaer. Vi har jo set Landmandsbankens Køb af Vanløse Bank og dens Deltagelse i den Bankrekonstruktion, der er foregaaet i den allersidste Tid, og jeg skal ikke sige det fjerneste til, at en levende Banks Direktion gør, hvad den kan, for at Banken ledes saa dygtigt, saa energisk og udviklingsmæssigt som muligt. Men der er jo blot det at sige, at jo mere Direktionen præsterer i saa Henseende, desto mere former det sig saaledes, at den — og derigennem dog indirekte Staten, selv om den i Øjeblikket ikke griber dybt ind — dog faar en Indflydelse og en Mulighed for Indgreb, som vi ikke synes kan være rimelig.

Jeg maa derfor sige til baade den højtærede Handelsminister og de ærede Medlemmer Hr. Hans Nielsen og Hr. Hassing Jørgensen, at det Argument, at Landmandsbankens Aktier vil være daarligere at af-